

N:o 2/1941.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 2/1941 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting om förslag till landskapslag angående ändring av § 112 i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland samt § 86 i landskapslagen den 15 december 1931 om kommunalförvaltning i Mariehamn. sådant sistnämnda lagrum lyder i landskapslagen den 31 december 1940.

I anledning av förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets betänkande, får utskottet vördsammast framhålla följande:

Landskapsnämndens framställning syftar till att bibehålla de kommunala skatteavdragen vid desamma, som sedan kommunallagarnas i landskapet tillkomst medgivits. Detta synes med hänsyn till kommunernas behov av skatteinkomster och den liberalitet, som kommunallagarna i allmänhet med avseende å skatteavdragen medgiva, även vara riktigt.

Det har ifrågasatts, huruvida en lagändring överhuvudtaget vore nödvändig för att taxeringsmyndigheterna skola kunna avvisa yrkanden på avdrag för konjunkturskatt till staten och för förmögenhetsöverlåtelseskatt. Vad sistnämnda skatt beträffar torde det vara utan vidare klart, att den icke skall få avdragas vid deklarationen, då förmögenhetsöverlåtelsebeskattningen, ehuru den skattskyldiges ekonomiska prestation benämnes skatt, är avsedd att drabba förmögenheten och i realiteten sålunda innebär en kapitalförlust ur den beskattades synpunkt. Däremot torde taxeringsmyndigheterna icke kunna undgå att medgiva avdrag för erlagd konjunkturskatt, då de lagrum, på vilka avdragsyrkande grundar sig, äro så stiliserade att de omfatta samtliga skatter till staten, ifall lagarna icke undergå ändring.

En lagändring synes därför vara ofrånkomlig, ifall landstinget ställer sig på den ståndpunkten att konjunkturskatten till staten icke skall få avdragas. Vid sådant förhållande gäller det att taga ställning till frågan om avdrag för sagda skatt skäligen bör beviljas eller icke.

Till sin struktur är konjunkturskatten fullkomligt ensartad med inkomst- och förmögenhetsskatten, ty såsom skattbar inkomst enligt lagen om konjunkturskatt skall anses den del av skattskyldigs inkomst, vilken överstiger den skattskyldiges normala, enligt fastställda normer bestämda inkomst av vissa inkomstkällor, beräknad enligt lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt. Men då å andra sidan endast den onormalt höga inkomsten är föremål för konjunkturskatt

turbeskattnings och rätten till avdrag för erlagd konjunkturskatt i självverket skulle innebära, att kommunerna genom skattelättnader komme att kompensera de konjunkturbeskattade, samt skattelättnaderna för dem komme att drabba skattedragare, vilkas inkomster varit endast normala, synes det icke vara skäl att gå in för beviljande av avdrag för sådan skatt. Under rådande tidsförhållanden, då skatteunderlaget till följd av många samverkande omständigheter kan förmodas bli försvagat, kunna kommunerna icke heller avstå från sina skattekällor, så mycket mindre som de icke i likhet med staten kunna utfinna nya skattekällor för att fylla sina ordinära behov.

Utskottet, som sålunda i denna fråga delar landskapsnämndens uppfattning, har därför beslutat förorda de föreslagna lagändringarna.

Under remissdebatten hava särskilda talare framställt yrkanden på att de avdrag, som i gällande kommunallagar medgivas för livförsäkrad skattebetalare, skola indragas, varjämte ett förtydligande stadgande, enligt vilket premierna till folkpensioneringsanstalten kunde avdragas, ansetts nödvändigt. Då lagändringsinitiativ i sagda avseenden likväl icke föreligger, anser sig utskottet av förmella skäl förhindrat att ingå på sakligt utlåtande i dessa punkter.

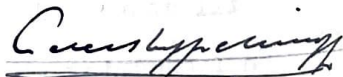
Hänvisande till ovensagda får utskottet vördsammast för landstinget föreslå,

att landstinget ville godkänna landskapsnämndens framställning.

Mariehamn den 20 februari 1941.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande i utskottet: Tor Brenning, Johannes Holmberg, Herman Mattsson, Jonatan Sjöblom samt suppleanter Arthur Larson.